

Studenci kierunku jazz i muzyka estradowa laureatami kolejnego festiwalu jazzowego!

Grupa jazzowa **The Conception** (w składzie Michał Maculewicz-saksofon, Bartosz Pernal-puzon, Mariusz Smoliński-fortepian, Mikołaj Budniak - kontrabas i Marek Wesółowski-perkusja) została laureatem I nagrody IX Ogólnopolskiego Przeglądu Młodych Zespołów Jazzowych i Bluesowych w Gdyni (2.05.2006). Nagroda-sesja nagraniowa w studio nagraniowym Radia Gdańsk. Na konkurs przyjechały zespoły z Elbląga, Poznania i Trójmiasta.

ZDJĘCIE ZE ZBIORU „THE CONCEPTION”

Osiągnięcia studentów kierunku jazz i muzyka estradowa na konkursach i festiwalach od początku powstania kierunku:

Klaudia Latosi – I nagroda w kategorii wokalistów rockowych z zespołem Mosico Band na INTERNATIONAL ROCK MUSIC ART w Wiedniu (kwiecień 2005)

Ireneusz Budny i Marcin Nowak – III nagroda w konkursie dla zespołów jazzowych z zespołem „Szeptem” na „Krokus Jazz Festival 2004” podczas II Międzynarodowego Festiwalu Jazzowego w Jeleniej Górze (listopad 2004).

Katarzyna Mirowska – nagroda Grand Prix – XXIII Międzynarodowe Spotkania Wokalistów Jazzowych w Zamościu 2005 r.

Bartosz Pernal - I miejsce na Czwartych Małych Zmaganiach Jazzowych w Szczecinie 9.IX.2005 r.

Nagroda – udział w letnich warsztatach jazzowych na wyspie Rugia

Michał Maculewicz - II miejsce na Czwartych Małych Zmaganiach Jazzowych w Szczecinie 9.IX.2005 r.

Paweł Pełczyński – nagroda Grand Prix w konkursie dla zespołów jazzowych z zespołem „Elektryfikator” na „Krokus Jazz Festival 2005” podczas III Międzynarodowego Festiwalu Jazzowego w Jeleniej Górze (listopad 2005)

Tomasz Szczepaniak – laureat III miejsca w IX Konkursie Mistrzowskim Gitarzystów Jazzowych „Guitar City’2005” w Warszawie (grudzień 2005)

Grupa jazzowa **The Conception** (w składzie **Michał Maculewicz**-saksofon, **Bartosz Pernal**-puzon, **Mariusz Smoliński**-fortepian, **Mikołaj Budniak**-kontrabas i **Marek Wesółowski**-perkusja) - I nagroda IX Ogólnopolskiego Przeglądu Młodych Zespołów Jazzowych i Bluesowych w Gdyni (2.05.2006).

Warto pamiętać jeszcze o nagrodach Big Bandu, których lista jest długa!

JS

Twórcze Warsztaty

Radosław Czarkowski, adiunkt Katedry Sztuki i Kultury Plastycznej, Uniwersytetu Zielonogórskiego, w ramach prowadzonego przez siebie przedmiotu, zorganizował i przeprowadził warsztaty edukacji twórczej o profilu plastycznym, które odbyły się szóstego kwietnia w Galerii Filharmonii Zielonogórskiej. Wydarzenie to z powodzeniem wpisało się w koncepcję sympozjum dla nauczycieli województwa lubuskiego, przygotowaną przez warszawskie Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne. Według autorskiej koncepcji ad. Czarkowskiego, w tym przedsięwzięciu brało czynny udział dwunastu studentów pierwszego i drugiego roku naszej katedry, oraz około czterdziestu uczestników owego sympozjum, nauczycieli związanych zawodowo z plastyką. Należy powiedzieć, że celem tych warsztatów jest według ich autora, wykształcenie wśród studentów (uczestników) umiejętności kreatywnego funkcjonowania z grupą tak, by możliwe było twórcze wnoszenie indywidualnych cech i jakości, na potrzeby realizacji grupowych. Co przy tym istotne, to rozbudowanie wśród uczestników, zbiorowej świadomości edukacyjno-twórczej w taki sposób, by ugruntować wcześniej zdobyte doświadczenia i wzmocnić samodzielność, w procesie dotykania i poznawania siebie i świata poprzez dynamiczną strukturę interaktywną.

Według zamysłu i scenariusza adiunkta Czarkowskiego, artystycznym pretekstem, który miał zainspirować uczestników warsztatów do działania i refleksji, jest utwór pod tytułem 4,33, którego autorem jest John Cage. Utwór ten powstał w 1952 roku i przewidziany był dla orkiestry. Jest on szczególnie, poprzez swą nowatorską koncepcję pośredniego udziału publiczności w powstawaniu kompozycji. Jako swoista graficzna notacja muzyczna, ten oryginalny utwór, przyczynił się w dużej mierze do przyjęcia koncepcji mediów mieszanych, a w konsekwencji do zatarcia granic, oddalających poszczególne dyscypliny artystyczne. Tytuł 4,33, to długość utworu, w którym dźwięk, cisza, przypadek i tło, odgrywają znaczącą rolę.

Po omówieniu istotnych elementów i aspektów warsztatów edukacji twórczej, przez R. Czarkowskiego, nastąpiła prezentacja utworu pod tytułem 4,33. Wykonawczynią była studentka drugiego roku Katedry Sztuki i Kultury Plastycznej, pani Małgorzata Tokarska

(osoba nieprzypadkowa w tej roli, ponieważ grająca już wcześniej na gitarze, mająca wykształcenie muzyczne), która zgodnie ze scenariuszem, jako „instrumentalistka” wyszła na scenę, otrzymała stoper, przygotowała gitarę, trzymając ją w ręku, zajęła swoje miejsce i w czytelny sposób uruchomiła stoper, rozpoczynając prezentację utworu. Nie opuszczając zajętego wcześniej miejsca, kończąc prezentację utworu 4,33, pani Małgorzata Tokarska, równie czytelnie zaakcentowała zatrzymanie stopera.

Dominantą u Cage’a jest to, czego nie ma, czyli dźwięk instrumentów, a reszta jest kontekstem rzeczy. Tak więc 4,33 składa się z idei podkreślonej otoczeniem. To tak, jakby wartością główną dla obrazu była jego rama lub pass-partou.

Zanim widzowie, odbiorcy powyższego utworu zostali uruchomieni do działania, prowadzący warsztaty wypowiedział sugestie, jak odnieść się do rysunku, który każdy z uczestników miał niebawem wykonać jako wariację na temat 4,33 – w takim też czasie ów powstający rysunek, miał być próbą plastycznej transpozycji utworu Cage’a, a jednocześnie przybliżeniem wartości przypadku i umiejętności zorganizowania go w logiczną całość. Utwór Cage’a wydarza się poprzez dźwięki otoczenia. Niewątpliwie wspólnym mianownikiem dla muzycznego i plastycznego wymiaru tegoż warsztatu, był czas 4,33 minuty.

Następnie, „instrumentalistka” wykonała utwór 4,33 po raz drugi, lecz tym razem z bardziej świadomym udziałem odbiorców. Później, po zakończeniu utworu, każdy z uczestników otrzymał ołówek oraz kartkę papieru po to, by w czasie 4,33 minuty móc dokonać dowolnego zapisu (rysunek, słowa, zdania, znaki, nic, etc.) zainspirowanym wysłuchaniem i zobaczeniem powyż-

szego utworu. Każdy też, jako wykonawca swego unikalnego dzieła, otrzymał i założył gumowe rękawiczki, dla podkreślenia wyjątkowości chwili procesu tworzenia. Po narysowaniu, uczestnicy warsztatów podzieliili (rozdarli) kartkę, swoją „wypowiedź” na cztery części. W ten sposób, każdy z uczestników warsztatów, w ściśle określonym, krótkim czasie, zbudował rysunek, który podzielony na cztery fragmenty, przyczynił się w dalszej kolejności do zbudowania rysunku grupowego – jako całości stworzonej z indywidualnych części. Tak oto, w miejscu uprzednio zaznaczonym na ścianie, powstał rysunek zbiorowy rządony przypadkiem, grupowym porozumieniem, nawiązując tym samym do trwania wykonania utworu pod tytułem 4,33.

Dominantą u Cage’a jest to, czego nie ma, czyli dźwięk instrumentów, a reszta jest kontekstem rzeczy. Podążając dalej tym tropem, oddaję się przez chwilę myśli Zbigniewa Herberta, który powiada w wierszu p.t. *Studium przedmiotu*, że „najpiękniejszy jest przedmiot, którego nie ma”. Jest w tym zapewne jakaś tajemnica, ale i przecucie tego, że coś odsyła mnie poza język. Bo jeśli chcesz żyć, słowa muszą umrzeć. Niekiedy musisz zrozumieć, że życie bywa muzyką, którą tworzą bardziej uczucia i instynkty, niż reguły. Czyżby nieobecność, zwiastun tego, co potencjalne, co nieodgadnione i niewypowiedzalne, czyżby owa nieobecność była racją sprawczą dla kontekstów sztuki?

Uczestnicząc w warsztatach edukacji twórczej, autorstwa ad. Radosława Czarkowskiego, przeprowadzonych w Filharmonii Zielonogórskiej, jestem w samym środku powyższego pytania.

Jarosław Dziecielewski
Zielona, Góra 20 kwietnia 2006r.

